

Positief omgaan met conflicten

Er zijn grofweg twee manieren om conflicten tussen leerlingen te benaderen:

- de ‘oude manier’: de docent stapt in het conflict en wil het conflict oplossen
- de ‘nieuwe manier’: de docent blijft buiten het conflict en beschouwt het als een mogelijkheid voor leerlingen om vaardigheden te verwerven waarmee ze conflicten zelf kunnen oplossen

Voor de **docent** betekent dit werken aan een verandering in de eigen houding en het eigen gedrag:

Oude manier	Nieuwe manier
De docent beschouwt een conflict als een ongewenste onderbreking van het leerproces	De docent beschouwt een conflict als een mogelijkheid om nieuwe vaardigheden te oefenen
De docent wil conflicten zo snel mogelijk oplossen om weer verder te gaan met de les	De docent verwijst bij conflicten naar de afgesproken uitpraattijd en gaat verder met de les
De docent regelt de situatie	De docent lost het conflict niet op, maar helpt de kinderen om het zelf op te lossen
De docent leert kinderen om niet te klikken	De docent vertaalt klikken als een vraag om hulp bij het oplossen van een conflict en verwijst naar de uitpraattijd
De docent richt zich deels op het verleden door te achterhalen wie precies wat deed bij een conflict	De docent richt zich op de toekomst door te focussen op de vraag hoe leerlingen het conflict kunnen oplossen
De docent richt zich op het kind dat in zijn ogen fout was	De docent richt zich op het conflict en oordeelt niet. Hij laat beide leerlingen zo goed mogelijk hun verhaal doen.
De docent laat de ‘schuldige’ zijn excuus maken	De docent vraagt aan beide leerlingen: ‘Wat zou de situatie voor jou beter maken?’
De docent zorgt voor negatieve consequenties voor de ‘schuldige’	Als het zo uitkomt, stelt de docent maatregelen voor aan het kind, die hem in de toekomst kunnen helpen

Voor **leerlingen** betekent op een constructieve manier omgaan met conflicten een hele verandering:

Oude manier	Nieuwe manier
De leerling gaat bij een ruzie klikken, zich terugtrekken of een ander de schuld geven	De leerling krijgt wat hij wil door zijn vaardigheden van luisteren, spreken en denken te gebruiken
Als de leerling de schuld krijgt, zoekt hij een gelegenheid voor wraak	Als er een conflict is wordt er rekening gehouden met zijn behoeften
De leerling kan gaan klikken bij de docent als wraakmogelijkheid	De leerling vraagt de docent om te helpen bij het uitpraten van het conflict met het andere kind
De leerling probeert de docent te overtuigen van zijn gelijk en de schuld van de ander	De leerling praat openlijk over de gebeurtenis, de gevolgen en gevoelens.
De leerling kan liegen om moeilijkheden te voorkomen	De leerling kan makkelijker de waarheid spreken omdat er geen oordelen worden gegeven
De leerling kan boos worden om de aandacht van de docent te trekken	De leerling hoeft geen scène te maken omdat hij zich gehoord voelt door de docent
De leerling die de ruzie tegen de docent vertelt wordt klikspaan genoemd en het conflict gaat door of wordt erger	Als er een oplossing wordt gekozen waarbij niemand in ‘moeilijkheden’ komt, is er geen reden voor wraak

Wilt u aan de slag met deze nieuwe manier van omgaan van conflicten neem dan contact op met SOL.

De bovenstaande schema's zijn afkomstig uit 'Kinderen en hun rol als bemiddelaar' van uitgeverij Kwintessens

